

τσίκλα

τσίκλα, η, ουσ. [*<αγγλ. chicle (= είδος μαστίχας)*], η τσίκλα· (υποτιμητικά) άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί κάνεις παρέα μ' αυτή την τσίκλα». Από το ότι το είδος αυτό της μαστίχας είναι ένα ασήμαντο προϊόν, που μπορεί κανείς να το βρει σε όλα τα περίπτερα· βλ. και λ. τσίχλα·

- *μασάω τσίκλα*, δε νοιάζομαι για τίποτα, αδιαφορώ τελείως: «εδώ ο κόσμος καίγεται κι αυτός μασάει τσίκλα»·

- *μου 'γινε τσίκλα*, βλ. συνηθέστ. *μου κόλλησε σαν τσίκλα*·

- *μου 'κανε τα νεύρα τσίκλα*, βλ. λ. [νεύρο](#)·

- *μου κόλλησε σαν τσίκλα*, προσκολλήθηκε φορτικά επάνω μου, για να αποκομίσει διάφορα υλικά οφέλη ή για να κάνει την εμφάνισή του δίπλα μου και να προβληθεί, ή πιο απλά επειδή δεν έχει άλλη παρέα: «απ' τη μέρα που τον γνώρισα, μου κόλλησε σαν τσίκλα, γιατί έμαθε πως είμαι πλούσιος || επειδή κυκλοφορώ στα κοσμικά σαλόνια, μου κόλλησε σαν τσίκλα, για να επωφεληθεί || τον έχουν κάνει όλοι πέρα και μου κόλλησε σαν τσίκλα, γιατί δεν έχει άλλον». Από το ότι, όταν κολλήσει η τσίκλα στα ρούχα, ιδίως στα μαλλιά μας, αποσπάται με μεγάλη δυσκολία. Συνών. *μου κόλλησε σαν αλογόμυγα / μου κόλλησε σαν βδέλλα / μου κόλλησε σαν βεντούζα / μου κόλλησε σαν κολλητσίδα / μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα / μου κόλλησε σαν στρείδι / μου κόλλησε σαν τσιμπούρι / μου κόλλησε σαν τσιρότο / μου κόλλησε σαν τσίχλα*·

- *τη γαμάς κι αυτή μασάει τσίκλα*, βλ. συνηθέστ. *τη γαμάς κι αυτή μασάει μαστίχα*, λ. [μαστίχα](#).